

ний обръдъ да се извърши и тя пристигна; щото минува исподъ града на югъ и се установи въ махлата Хакарджа и на Старото Едирненско шосе при Хаджи Димитровата чушмя. Послѣ Генералътъ съ персоналътъ му се завеждатъ въ града менуватъ покрай черковата св. Богородица наричана отъ тѣхъ св. Андрей,^{*)} отъ югътъ направи едно поклонение къмъ святицата и отъ тамъ тържествено се завожда на квартира у Хад. Димитра Хад. Пенчова въ Николайската махла. — И тъй похвалното и отлично тържествено посрѣщане на русцитѣ въ градъ Стара-Загора биде едно отъ най-блѣскавитѣ и доста забѣлжителнитѣ, което ще бжде записано въ исторіята измѣжду най-забѣлжителнитѣ събития за гостоприемството на двата еднокръвни народа руси и българи, гдѣто нийдѣ изъ България не имъ се е показалъ такъвъ приемъ, колкото тукъ. — Общата радостъ на гражданитѣ бѣше несказана къмъ войската, особено като се увѣрихъ, че тя бѣ съставена отъ българи съ руски прѣводители офицери, немогахъ да намѣрятъ думи отъ благодарностъ за уважение къмъ тѣхъ, а истинскитѣ имъ съчувствия се показахъ въ туй, гдѣто всеки има честта, да поднесе на уморената войска, кой чистъ бѣлъ хлѣбъ, кой вино и ракия, кой дрѣхи, ризи, бѣли гащи, кърпи и други работи на по-сѣсанитѣ съдати, което макаръ и при запрѣтваннето на офицеритѣ имъ, пакъ се прие слѣдъ установлението имъ; щото слѣдъ това гражданитѣ събрахъ до 4 кола дрѣхи и ги закарахъ при лагера, та ги раздали на всички, гдѣто руситѣ сж зачудили на този добръ приемъ, а подарока състоеше отъ принсени ризи, чаршафи, гащи пинтерии кърпи и др. за обща радостъ, а турското население наскърбено за загубата си, смутително глѣдаше на туй съ голѣмо призрѣние на всичко московско, като неможеше да търни да се потѣпчи тъй скоро славата на османското царство и силата на пророка имъ Мохамеда.

Въ понедѣлникъ на 11-ий Юлий войскитѣ се установяватъ на лагеръ, дава се заповѣдъ за караулъ и се ис-

^{*)} Ний нѣмаме черква въ града си съ такова название и Де-перерадовичъ се лѣже, тя е св. Богородица.